

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

13. března 2014*

„Zemědělství — Nařízení (ES) č. 341/2007 — Článek 6 odst. 4 — Celní kvóty — Česnek čínského původu — Dovozní licence — Nepřevoditelnost práv plynoucích z některých dovozních licencí — Obcházení — Zneužití práva“

Ve věci C-155/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre (Itálie) ze dne 12. února 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 27. března 2013, v řízení

Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), v likvidaci,

Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co.,

Agricola Lusìa srl,

Romagnoli Fratelli SpA,

Agrimediterranea srl,

Parini Francesco,

Duoccio srl,

Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl,

Novafruit srl,

Evergreen Fruit Promotion srl

proti

Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení L. Bay Larsen, předseda senátu, M. Safjan, J. Malenovský, A. Prechal a K. Jürimäe (zpravodajka), soudci,

generální advokátka: E. Sharpston,

* Jednací jazyk: italština.

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusía srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl a Parini Francesco M. Morettem, avvocato,
- za Duoccio srl M. Camillim, avvocato,
- za Novafruit srl a Evergreen Fruit Promotion srl W. Viscardinim a G. Donáem, avvocati,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Albenziem, avvocato dello Stato,
- za španělskou vládu A. Rubio Gonzálezem, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi P. Rossim a B.-R. Killmannem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 6 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 341/2007 ze dne 29. března 2007 o otevření a správě celních kvót a zavedení režimu dovozních licencí a osvědčení o původu pro česnek a některé jiné zemědělské produkty dovážené ze třetích zemí (Úř. věst. L 90, s. 12).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), v likvidaci, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusía srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Duoccio srl (dále jen „Duoccio“), Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl a Evergreen Fruit Promotion srl na straně jedné a Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia (celní úřad v Benátkách, dále jen „Agenzia Dogane“) na straně druhé ve věci opravného a celního výměru, které jim posledně uvedený úřad oznámil a jejichž předmětem byly dovozy česneku čínského původu spadajícího do kódu KN 0703 20 00, na který se vztahovala preferenční celní sazba.

Právní rámec

Nařízení č. 341/2007

- 3 Body 1, 7 až 10 a 13 až 15 odůvodnění nařízení č. 341/2007 znějí takto:

„(1) Od 1. června 2001 se obvyklé clo na dovážený česnek kódu KN 0703 20 00 skládá ze cla ve výši 9,6 % hodnoty zboží a zvláštní částky ve výši 1 200 [eur] za 1 tunu čisté hmotnosti.

[...]

- (7) Vzhledem k existenci zvláštního cla na nepreferenční dovozy nad rámec kvóty GATT je pro správu kvóty nezbytné zavést systém dovozních licencí. Takový systém by měl rovněž umožnit podrobné sledování veškerého dovozu česneku. [...]
- (8) Aby bylo možné sledovat veškerý dovoz česneku co nejdůkladněji, zejména po nedávných případech podvodů na základě falešného označení původu produktu, měl by veškerý dovoz česneku a jiných produktů zneužitelný na základě falešného označení podléhat vydání dovozní licence. Měly by být zavedeny dvě kategorie dovozních licencí, jedna na dovoz v rámci kvóty GATT a druhá na všechny ostatní dovozy.
- (9) V zájmu stávajících dovozců, kteří běžně dovážejí značná množství česneku, a dále v zájmu nových dovozců, kteří vstupují na trh a kterým by se měla poskytnout rovná příležitost při podání žádosti o dovozní licence pro množství česneku v rámci celních kvót, je třeba rozlišovat mezi tradičními dovozci a novými dovozci. Je třeba stanovit jasnou definici těchto dvou kategorií dovozců a určitá kritéria týkající se postavení žadatelů a používání přidělených dovozních licencí.
- (10) Množství, která se přidělí uvedeným kategoriím dovozců, se určí na základě skutečně dovezených množství, a nikoli na základě vydaných dovozních licencí.
- [...]
- (13) Žádosti o dovozní licence pro dovoz česneku ze třetích zemí podané dovozci obou kategorií by měly být předmětem určitých omezení. Taková omezení jsou nezbytná nejen pro zajištění hospodářské soutěže mezi dovozci, ale zároveň umožňují dovozcům, kteří jsou skutečně zapojeni do obchodní činnosti na trhu s ovocem a zeleninou, obhajovat své legitimní obchodní postavení vůči jiným dovozcům a vylučují možnost, že by jediný dovozce mohl ovládnout trh.
- (14) V zájmu zachování hospodářské soutěže mezi skutečnými dovozci a vyloučení spekulace při přidělování dovozních licencí pro česnek v rámci kvóty GATT a zneužívání systému, který by mohl fungovat v rozporu s legitimním obchodním postavením nových a tradičních dovozců, je třeba zavést přísnější kontroly správného používání dovozních licencí. Proto by měl být zakázán převod dovozních licencí a zavedeny sankce pro případ, že by bylo podáno více žádostí současně.
- (15) Je rovněž nezbytné, aby existovala opatření, která co nejvíce omezí spekulativní žádosti o dovozní licence, které mohou způsobit, že celní kvóty nebudou plně využité. Vzhledem k povaze a hodnotě produktu se pro každou tunu česneku, pro kterou byla podána žádost o dovozní licenci, složí jistota. Jistota by měla být složena v dostatečné výši, která by odradila od podávání spekulativních žádostí, avšak ne v takové výši, která by odrazovala dovozce skutečně zapojené do obchodování s česnekem. [...]"

4 Článek 1 tohoto nařízení, nadepsaný „Otevření celních kvót a příslušných cel“, stanoví:

„1. [...] se otevírají celní kvóty pro dovoz čerstvého nebo chlazeného česneku kódu KN 0703 20 00 [...] do Společenství za podmínek stanovených v tomto nařízení. Objem každé celní kvóty, dovozní celní období a podobdobí, kterých se týká, a pořadové číslo jsou stanovené v příloze I tohoto nařízení.

2. Valorické clo použitelné pro česnek dovezený v rámci kvót uvedených v odstavci 1 je stanoveno na 9,6 %.“

5 Článek 4 uvedeného nařízení, nadepsaný „Kategorie dovozců“, v odstavcích 2 a 3 stanoví:

„2. „Tradičními dovozci“ se rozumějí dovozci, kteří mohou dokázat, že:

- a) obdrželi a užívali dovozní licence pro česnek [...] v každém z předchozích tří ukončených dovozních celních kvótových období a
- b) během posledního ukončeného dovozního celního kvótového období předcházejícího podání žádosti dovezli do Společenství nejméně 50 tun ovoce a zeleniny [...].

[...]

3. „Novými dovozci“ se rozumí ostatní dovozci neuvedení v odstavci 2, kteří v každém ze dvou ukončených předešlých celních kvótových období nebo v každém ze dvou předešlých kalendářních roků dovezli do Společenství nejméně 50 tun ovoce a zeleniny [...].“

6 Článek 5 téhož nařízení, nadepsaný „Předkládání dovozních licencí“, v odstavci 2 stanoví:

„Dovozní licence pro česnek propuštěný do volného oběhu v rámci kvót uvedených v příloze I se dále uvádějí jako „licence »A«“.

Ostatní dovozní licence se dále uvádějí jen jako „licence »B«“.

7 Článek 6 nařízení č. 341/2007, nadepsaný „Obecná ustanovení týkající se žádostí o licence a licencí „A““, v odstavcích 2 a 4 stanoví:

„2. Jistota [...] činí 50 [eur] za tunu.

[...]

4. [...] práva plynoucí z licencí „A“ nelze převést.“

8 Článek 8 uvedeného nařízení, nadepsaný „Referenční množství tradičních dovozců“, zní takto:

„Pro účely této kapitoly se „referenčním množstvím“ rozumí množství česneku dovezené tradičními dovozci ve smyslu článku 4, a to:

- a) pro tradiční dovozce, kteří dováželi česnek do Společenství ve složení k 1. lednu 1995 v letech 1998 až 2000, se jedná o maximální množství česneku dovezená během jednoho z kalendářních roků 1998, 1999 a 2000;
- b) pro tradiční dovozce, kteří dováželi česnek do České republiky, Estonska, Kypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Maltý, Polska, Slovinska a Slovenska v letech 2001 až 2003, se jedná o maximální množství česneku dovezená v průběhu:
 - i) některého z kalendářních roků 2001, 2002 nebo 2003,
 - ii) nebo během některého z dovozních celních kvótových období 2001/02, 2002/03 nebo 2003/04;
- c) pro tradiční dovozce, kteří v letech 2003 až 2005 dováželi česnek do Bulharska nebo Rumunska, se jedná o maximální množství česneku dovezená během:
 - i) některého z kalendářních roků 2003, 2004 nebo 2005,

ii) nebo během některého z dovozních celních kvótových období 2003/04, 2004/05 nebo 2005/06;

d) pro tradiční dovozce, kteří nespádají pod písmeno a), b) nebo c), se jedná o maximální množství česneku dovezená během jednoho z prvních tří ukončených dovozních celních kvótových období, během nichž obdrželi dovozní licence podle nařízení (ES) [...] č. 565/2002 [...], nařízení (ES) č. 1870/2005 nebo podle tohoto nařízení.

[...]“

9 Článek 9 nařízení č. 341/2007, nadepsaný „Omezení použitelná pro žádosti o licenci ‚A‘“, v odstavci 1 uvádí:

„Celkové množství, na které se vztahují žádosti o licenci ‚A‘ předložené tradičním dovozcem v určitém dovozním celním kvótovém období, nesmí přesáhnout referenční množství tohoto dovozce. Žádosti, které nejsou v souladu s tímto pravidlem, budou příslušnými orgány zamítnuty.“

Nařízení (ES) č. 1291/2000

10 Nařízení Komise (ES) č. 1291/2000 ze dne 9. června 2000, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 152, s. 1; Zvl. vyd. 03/29, s. 145), ve znění nařízení Komise (ES) č. 1423/2007 ze dne 4. prosince 2007 (Úř. věst. L 317, s. 36, dále jen „nařízení č. 1291/2000“), je použitelné na celní kvóty otevřené nařízením č. 341/2007 na základě článku 2 posledně uvedeného nařízení.

11 Podle bodu 21 odůvodnění nařízení č. 1291/2000 jistota složená dovozcem zcela nebo zčásti propadá, jestliže se během doby platnosti dovozní licence dovoz nebo vývoz neuskuteční nebo jestliže se uskuteční pouze částečně.

12 Článek 35 odst. 2 nařízení č. 1291/2000 stanoví:

„[...] pokud nebyl splněn závazek dovážet nebo vyvážet, jistota propadá úměrně k částce, která se rovná rozdílu mezi:

a) 95 % množství uvedeného v licenci nebo osvědčení a

b) množstvím skutečně dovezeným nebo vyvezeným.

[...]

Pokud však dovezené [...] množství dosahuje méně než 5 % množství uvedeného v licenci nebo osvědčení, jistota zcela propadá.

[...]“

Nařízení (ES, Euratom) č. 2988/95

13 Článek 4 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, s. 1; Zvl. vyd. 01/01, s. 340) stanoví:

„1. Každá nesrovnalost vede zpravidla k odnětí neoprávněně získané výhody

- formou povinnosti zaplatit nebo nahradit dlužné nebo neoprávněně získané částky,
 - úplným nebo částečným propadnutím jistoty poskytnuté na podporu žádosti o udělení výhody nebo při přijetí zálohy.
2. Použití opatření uvedených v odstavci 1 se omezuje na odnětí získané výhody s připočtením (je-li to stanoveno) úroků, které mohou být určeny paušálně.
3. Jednání, u nichž je prokazatelné, že jejich účelem je získání výhody v rozporu s cíli práva Společenství použitelného v daném případě umělým vytvořením podmínek vyžadovaných pro získání uvedené výhody, vedou k tomu, že se uvedená výhoda buď neudělí, nebo odejme.
4. Opatření uvedená v tomto článku nejsou považována za sankce.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 14 Spor v původním řízení se týká dovozů česneku čínského původu do Evropské unie, které na konci roku 2007 a na začátku roku 2008 uskutečnily společnosti SICES, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusitana srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Novafruit srl a Evergreen Fruit Promotion srl. Tito dovozci, kteří měli postavení nových dovozců ve smyslu čl. 4 odst. 3 nařízení č. 341/2007, byli držiteli licencí „A“ vydaných v souladu s tímto nařízením. Z tohoto důvodu byly dotyčné dovozy osvobozeny od zvláštního cla ve výši 1 200 eur za 1 tunu čisté hmotnosti.
- 15 V návaznosti na dodatečné kontroly celních prohlášení vztahujících se na výše uvedené dovozy česneku vydal Agenzia Dogane na konci roku 2010 opravný a celní výměr. Tyto výměry se zakládaly na tom, že osvobození od zvláštního cla ve výši 1 200 eur za 1 tunu čisté hmotnosti bylo v souladu s článkem 4 nařízení č. 2988/95 zrušeno z důvodu, že uvedené dovozy obcházely uvedené zvláštní clo.
- 16 Konkrétně Agenzia Dogane zpochybnil následující mechanismus, který je podle něho podvodný:
- nejdříve Duoccio nebo Tico srl (dále jen „Tico“) nakoupily česnek od čínského dodavatele;
 - poté před dovozem do Unie Duoccio a Tico prodaly zboží dovozcům dotčeným v původním řízení, kteří byli držiteli licencí „A“ a kteří následně uskutečnili dovoz, a
 - konečně po dovozu uvedení dovozci zpětně prodali uvedené zboží společnosti Duoccio.
- 17 Duoccio působila jak na trhu s dovozem česneku jakožto tradiční dovozce ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 341/2007, tak na trhu distribuce česneku v Unii jakožto velkoobchodník. V době rozhodné z hlediska skutečností v původním řízení musela Duoccio čelit poptávce spotřebitelů v Unii, avšak vyčerpala vlastní licence „A“, takže již nebyla s to dovážet česnek v preferenčním sazebním režimu. Mimoto zvláštní clo bylo stanoveno v takové výši, že dovoz česneku mimo celní kvótu nebyl ziskový.
- 18 Podle Agenzia Dogane bylo účelem dvou po sobě následujících prodejů česneku společnostmi Duoccio a Tico dovozcům dotčeným v původním řízení a poté těmito dovozci společností Duoccio obejít zákaz převodu práv plynoucích z licencí „A“ uvedeného v čl. 6 odst. 4 nařízení č. 341/2007. Obejití vyplývá z toho, že se Duoccio dohodla na nákupu česneku propuštěného do volného oběhu ještě, než k dovozu došlo. Na tuto společnost se tedy musí nahlížet jako na skutečného dovozce, který měl prospěch z preferenčního sazebního režimu, aniž na něj měl nárok.

19 Navrhovatelky v původním řízení podaly proti opravnému a celnímu výměru žaloby ke Commissione tributaria provinciale di Venezia. Poté, co uvedený soud žaloby spojil, zamítl je. Uvedl, že přestože byly jednotlivé prodeje právoplatné, skutečným dovozcem je Duoccio, a nikoli dovozci dotčení v původním řízení, již jsou držiteli licencí „A“. Podle uvedeného soudu existují závažné, konkrétní a shodující se skutečnosti, které umožňují učinit závěr o fiktivnosti právních nástrojů, které byly použity pouze za tím účelem, aby bylo umožněno dovézt česnek v preferenčním sazebním režimu a obejít zákaz převodu práv plynoucích z licencí „A“. Podle Commissione tributaria provinciale di Venezia zakládaly skutkové okolnosti projednávaného případu zneužití práva.

20 Commissione tributaria regionale di Venezia-Mestre, ke kterému navrhovatelky v původním řízení podaly odvolání proti rozsudku vydanému Commissione tributaria provinciale di Venezia, se rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být článek 6 nařízení č. 341/2007 [...] vykládán v tom smyslu, že se jedná o protiprávní převod licencí na dovoz česneku čínského původu v preferenčním sazebním režimu v rámci kvóty GATT, pokud držitel uvedených licencí uvede po zaplacení příslušného cla na trh dotčený česnek jeho prodejem jinému subjektu, který je držitelem dovozních licencí, od něhož před dovozem dotčený česnek nabyt?“

21 Rozhodnutím ze dne 28. května 2013 se předkládající soud rozhodl doplnit předkládací rozhodnutí ze dne 12. února 2013. Upřesnil, že předběžnou otázkou je Soudní dvůr tázán, zda pro to, aby používání dovozních licencí v preferenčním sazebním režimu bylo legální, stačí, aby držitel těchto licencí propustil dotčený česnek do volného oběhu bez ohledu na všechny obchodní transakce, které tomuto propuštění do volného oběhu předcházejí a po něm následují.

K předběžné otázce

22 Je třeba připomenout, že v rámci postupu zavedeného článkem 267 SFEU přísluší pouze vnitrostátnímu soudu, kterému byl spor předložen a který musí nést odpovědnost za soudní rozhodnutí, které bude vydáno, aby s ohledem na konkrétní okolnosti věci posoudil jak nezbytnost rozhodnutí o předběžné otázce pro vydání jeho rozsudku, tak i relevanci otázek, které klade Soudnímu dvoru (viz zejména rozsudek ze dne 15. září 2011, DP grup, C-138/10, Sb. rozh. s. I-8369, bod 28).

23 V rámci tohoto postupu ovšem přísluší Soudnímu dvoru poskytnout vnitrostátnímu soudu užitečnou odpověď, která mu umožní rozhodnout spor, jenž mu byl předložen. Z tohoto hlediska Soudnímu dvoru přísluší případně přeformulovat otázky, které jsou mu položeny. Kromě toho je úkolem Soudního dvora vyložit všechna ustanovení unijního práva, která vnitrostátní soudy potřebují pro rozhodnutí o sporech, které projednávají, i pokud nejsou tato ustanovení výslovně zmíněna v předběžných otázkách položených těmito soudy Soudnímu dvoru (viz zejména výše uvedený rozsudek DP Grup, bod 29).

24 V této souvislosti z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že ve věci v původním řízení k žádnému převodu licence „A“ nebo práv plynoucích z takových licencí nedošlo. Bylo zboží nejprve pouze prodáno subjektem dovozci, poté po dovozu do Unie tímto dovozcem témuž subjektu.

25 Vzhledem k tomu, že čl. 6 odst. 4 nařízení č. 341/2007 stanoví pouze zákaz převodu práv plynoucích z licencí „A“, je zřejmé, že uvedené ustanovení neupravuje situaci, kdy držitel licencí na dovoz se sníženou celní sazbou nakoupí zboží před jeho dovozem od daného subjektu a poté mu ho zpětně prodá poté, co ho doveze do Unie.

- 26 Mimoto z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že transakce spočívající v prodeji, dovozu a zpětném prodeji dotčené v původním řízení, posuzované jednotlivě, byly právoplatné. Co se týče konkrétně dovozů, všechny formální požadavky pro přiznání preferenčního sazebního režimu byly splněny, neboť dovozci dotčení v původním řízení celně odbavili dotčené zboží prostřednictvím licencí „A“, které získali oprávněně.
- 27 Z vyjádření předložených Soudnímu dvoru nicméně vyplývá, že cílem sledovaným těmito transakcemi kupujícím v Unii, jenž byl rovněž tradičním dovozcem ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení č. 341/2007, bylo, aby mu mohl být dodán česnek dovezený v rámci celní kvóty stanovené tímto nařízením. Podle předkládacího soudu by přitom tato okolnost mohla být důkazem o existenci zneužití práva.
- 28 Předběžná otázka tedy musí být chápána tak, že se týká toho, zda čl. 6 odst. 4 nařízení č. 341/2007, přestože jako takový právně neupravuje transakce, kterými dovozce, jenž je držitelem licencí na dovoz se sníženou celní sazbou, nakoupí zboží před jeho dovozem do Unie od subjektu, jenž je sám tradičním dovozcem ve smyslu čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení, avšak jenž vyčerpal vlastní licence na dovoz se sníženou celní sazbou, a poté mu ho zpětně prodá poté, co ho doveze do Unie, musí být nicméně vykládán v tom smyslu, že brání takovým transakcím z důvodu, že zakládají zneužití práva.
- 29 Podle ustálené judikatury se jednotlivci nemohou norem unijního práva dovolávat podvodně nebo zneužívajícím způsobem (viz zejména rozsudky ze dne 12. května 1998, Kefalas a další, C-367/96, Recueil, s. I-2843, bod 20; ze dne 23. března 2000, Diamantis, C-373/97, Recueil, s. I-1705, bod 33, jakož i ze dne 21. února 2006, Halifax a další, C-255/02, Sb. rozh. s. I-1609, bod 68).
- 30 Použití unijní právní úpravy totiž nemůže jít tak daleko, aby zahrnovalo zneužívající praktiky hospodářských subjektů, tedy plnění, jež nejsou uskutečněna v rámci obvyklých obchodních podmínek, nýbrž pouze s cílem získat zneužívajícím způsobem výhody vyplývající z unijního práva (viz zejména výše uvedený rozsudek Halifax a další, bod 69).
- 31 Ke zjištění existence zneužívající praktiky je zapotřebí splnění objektivního a subjektivního prvku.
- 32 Pokud jde o objektivní prvek, ze všech objektivních skutečností musí vyplývat, že i přes formální dodržení podmínek stanovených unijní právní úpravou nebylo dosaženo cíle sledovaného touto právní úpravou (viz zejména rozsudky ze dne 14. prosince 2000, Emsland-Stärke, C-110/99, Recueil, s. I-11569, bod 52, a ze dne 21. července 2005, Eichsfelder Schlachtbetrieb, C-515/03, Sb. rozh. s. I-7355, bod 39).
- 33 K takovému zjištění je rovněž zapotřebí subjektivního prvku v tom smyslu, že ze všech objektivních skutečností musí vyplývat, že hlavním účelem dotčených transakcí je získání neoprávněné výhody. Zákaz zneužívajících praktik totiž není relevantní, pokud dotčená plnění mohou mít jiné odůvodnění než pouhé dosažení výhody (výše uvedený rozsudek Halifax a další, bod 75). Existenci takové skutečnosti pojící se se záměrem subjektů lze prokázat zejména důkazem o čistě umělém charakteru plnění (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek Emsland-Stärke, bod 53, a rozsudek ze dne 21. února 2008, Part Service, C-425/06, Sb. rozh. s. I-897, bod 62).
- 34 I když Soudní dvůr při rozhodování o předběžné otázce může případně podat upřesnění, aby vnitrostátnímu soudu poskytl vodítko při jeho výkladu (výše uvedený rozsudek Halifax a další, bod 77), vnitrostátnímu soudu přísluší, aby ověřil, zda jsou ve sporu v původním řízení naplněny prvky zneužívající praktiky (viz zejména výše uvedený rozsudek Eichsfelder Schlachtbetrieb, bod 40, a rozsudek ze dne 11. ledna 2007, Vonk Dairy Products, C-279/05, Sb. rozh. s. I-239, bod 34). V tomto kontextu je třeba upřesnit, že ověření existence zneužívající praktiky vyžaduje, aby předkládací soud zohlednil všechny skutečnosti a okolnosti projednávaného případu, včetně obchodních transakcí, které dotčenému dovozu předcházely a po něm následovaly.

- 35 V této souvislosti zaprvé platí, že co se týče cíle nařízení č. 341/2007, z bodů 13 a 14 odůvodnění tohoto nařízení ve spojení s body 9 a 10 odůvodnění téhož nařízení vyplývá, že při správě celních kvót je třeba zachovat hospodářskou soutěž mezi skutečnými dovozci tak, aby jediný dovozce nemohl ovládnout trh.
- 36 V rámci takových transakcí, jako jsou transakce dotčené v původním řízení, však výše zmíněného cíle dosaženo není. Je sice pravda, jak vyplývá z vyjádření předložených Soudnímu dvoru, že kupující v Unii, jenž je rovněž tradičním dovozcem, takovými transakcemi nenabývá právo na to, aby jeho referenční množství, jak je vymezeno v článku 8 nařízení č. 341/2007, bylo počítáno na základě, který zahrnuje množství zboží, které koupil od dovozců poté, co bylo celně odbaveno. Tyto transakce mu tedy neumožňují zvýšit množství zboží, pro které má právo podat žádosti o licenci „A“ na základě článku 9 tohoto nařízení. Nic to však nemění na tom, že takové transakce mohou kupujícímu v Unii, jenž je rovněž tradičním dovozcem a vyčerpал vlastní licence „A“, takže již není s to dovážet česnek v preferenčním sazebním režimu, umožnit, aby mu byl dodán česnek dovezený v preferenčním sazebním režimu a aby rozšířil svůj vliv na trhu nad svůj podíl na celní kvótě, který mu byl přidělen.
- 37 Co se zadruhé týče subjektivního prvku zmíněného v bodě 33 tohoto rozsudku, je třeba uvést, že za takových okolností, jako jsou okolnosti dotčené v původním řízení, je pro to, aby dotčené transakce mohly být považovány za transakce, jejichž hlavním účelem bylo poskytnout kupujícímu v Unii neoprávněnou výhodu, nezbytné, aby záměrem dovozců bylo poskytnout takovou výhodu uvedenému kupujícímu a aby transakce postrádaly pro tyto dovozce jakékoliv hospodářské a obchodní odůvodnění, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu. Zjištění předkládajícího soudu, že takové transakce nepostrádají hospodářské a obchodní odůvodnění, by se mohlo například zakládat na okolnosti, že prodejní cena zboží byla stanovena na takové úrovni, že dovozcům umožnila mít z dotyčných prodejů významný zisk. Stejně tak lze zohlednit skutečnost, že z článku 35 nařízení č. 1291/2000 ve spojení s čl. 6 odst. 2 nařízení č. 341/2007 vyplývá, že dovozci mají povinnost používat licence „A“, které jim byly vydány pod hrozbou sankce, a mají tedy skutečný zájem na dovozech, a to i v rámci takových transakcí, jako jsou transakce dotčené v původním řízení.
- 38 Přestože jsou v tomto kontextu takové transakce motivovány vůlí kupujícího využívat preferenční sazební režim a i když jsou si toho dotyční dovozci vědomi, tyto transakce nemohou být *a priori* považovány za transakce, které pro tyto dovozce postrádají hospodářské a obchodní odůvodnění.
- 39 Nelze však vyloučit, že za určitých okolností byly takové transakce, jako jsou transakce dotčené v původním řízení, vytvořeny uměle za hlavním účelem využití preferenčního sazebního režimu. Mezi prvky, které by mohly umožnit prokázat umělou povahu transakcí, tak patří, jak ve svém vyjádření zmiňuje Evropská komise, okolnost, že dovozce, jenž je držitelem licencí „A“, na sebe nevzal žádné obchodní riziko, neboť toto obchodní riziko bylo ve skutečnosti kryto jeho kupujícím, jenž je rovněž tradičním dovozcem. Taková umělá povaha by rovněž mohla vyplývat z okolnosti, že ziskové rozpětí dovozců je zanedbatelné nebo že ceny česneku prodaného dovozci kupujícímu v Unii jsou nižší než tržní cena.
- 40 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položenou otázku odpovědět, že čl. 6 odst. 4 nařízení č. 341/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání transakcím, kterými dovozce, jenž je držitelem licencí na dovoz se sníženou celní sazbou, nakoupí zboží mimo Unii od subjektu, jenž je sám tradičním dovozcem ve smyslu čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení, avšak jenž vyčerpал vlastní licence na dovoz se sníženou celní sazbou, a poté mu ho zpětně prodá poté, co ho doveze do Unie. Takové transakce nicméně představují zneužití práva, pokud byly vytvořeny uměle za hlavním účelem využití preferenčního sazebního režimu. K ověření existence zneužívající praktiky je zapotřebí, aby předkládající soud zohlednil všechny skutečnosti a okolnosti projednávaného případu, včetně obchodních transakcí, které dotčenému dovozu předcházely a po něm následovaly.

K nákladům řízení

- 41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 6 odst. 4 nařízení Komise (ES) č. 341/2007 ze dne 29. března 2007 o otevření a správě celních kvót a zavedení režimu dovozních licencí a osvědčení o původu pro česnek a některé jiné zemědělské produkty dovážené ze třetích zemí musí být vykládán v tom smyslu, že v zásadě nebrání transakcím, kterými dovozce, jenž je držitelem licencí na dovoz se sníženou celní sazbou, nakoupí zboží mimo Evropskou unii od subjektu, jenž je sám tradičním dovozcem ve smyslu čl. 4 odst. 2 tohoto nařízení, avšak vyčerpal vlastní licence na dovoz se sníženou celní sazbou, a pak mu ho zpětně prodá poté, co ho doveze do Unie. Takové transakce nicméně představují zneužití práva, pokud byly vytvořeny uměle za hlavním účelem využití preferenčního sazebního režimu. K ověření existence zneužívající praktiky je zapotřebí, aby předkládající soud zohlednil všechny skutečnosti a okolnosti projednávaného případu, včetně obchodních transakcí, které dotčenému dovozu předcházely a po něm následovaly.

Podpisy.